

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

280. An Confessarii regulares virtute suorum privilegioru[m] possint
disoensare cum sæcularibus ad petendum debitum, si à suis Superioribus
ad hoc minime deputati fuerint? Et notatur , quod ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

De Dubiis Regular. Res CCLXXX. &c. 187

Non obstat. Secundo; quod Episcopi ea facilitate carcant, cum constet Regulares in quibusdam casibus, privilegii aliquibus potiri, quibus Episcopi minime gaudent, vt in casu percussiois Clerici; & aliis. Ita Bruno.

3. Sed de hoc privilegio nimis debito, Et quis scit an fuerit concessum viue vocis oraculo? Et quidem si Pontifex concedit Commissario Cruciatæ privilegium dispensandi in primo, & secundo gradu affinitatis cum tantis limitationibus, & præcipi vt vnus ex conjugibus bona fide, & impedimentu ignarus contraxerit, difficile videtur concessisse tale privilegium cuiuscumque confessorio Regulari absolute, etiam si scierit, vel ignoranter contraxerit & si hoc admitteretur, ad nihilum deleriret Sacra Pœnitentiaria Romana, nam vnusquisque haberet præmanibus remedium, nempe adeundi pro dispensatione Confessarium Regularem & ad quam tamen obtinendam Sacra Pœnitentiaria tam maturè procedit; vt omnes scimus. Et Sanctissimus Dominus noster Innocentius X. in suo Pontificatu ferè semper negauit talem dispensationem. Non est igitur admittendum Regulares habuisse, nec habere tale privilegium, & idò caueant ab opinione Patris Bruni.

RESOL. CCLXXX.

An Confessarij Regulares virtute suorum privilegiorum possint dispensare cum secularibus ad petendum debitum, si à suis Superioribus ad hoc minime deputati fuerint? Et notatur, quod Prouinciales concedentes alicui subdito licentiam vt possit dispensare cum impeditis ad petendum debitum ab incestu vel voto, non possunt dicitam licentiam reuocare absque iusta causa. Et an hæc licentia non expiret, quamuis Prouincialis, qui eam concesserit, moriatur? Et an hæc dispensatio ad petendum debitum possit fieri extra Sacramentum, & urgente necessitate in absentia per scriptum? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 14.

§. 1. Videtur affirmatiuè respondendum ex Peregrino in compend. nostrorum privilegiorum pari. 1. tit. Dispensatio §. 8. vbi sic ait: Confessarij nostræ Congregationis, possunt in foro conscientie dispensare cum secularibus inter conjugatos, quorum alter eorum cum alterius consanguinea adulterium perpetravit, ad petendum debitum conjugale. Ita etiam docet Sayrus in clauis Regia lib. 6. cap. 11. n. 98. Vnde Ioannes Suarez in Enchiridio casuum conscientie lib. 5. ver. debitum conjugale, §. incestuosus coniux, sic asserit. Regulares dispensare possunt cum incestuoso ad petendum debitum, si sint deputati à Prouincialibus. Verum alij hanc limitationem non referunt, sed absolute docent concessum fuisse Confessariis Ordinum Minorum, & Prædicatorum, vt absque alia facultate possint in dicto casu dispensare. Ita ille, qui citat Peregrinum in compendio nostrorum privilegiorum.

2. Sed ego contrariam sententiam prorsus sustinendam esse puto, vt patet clarissime ex verbis privilegiorum, quæ hanc facultatem tantum concedunt Confessariis deputatis ad hoc à Prouincialibus, & ideo docent hanc sententiam omnes, qui super privilegia Regularium diligentissime scripserunt, vt Rodriguez tom. 1. q. 63. art. 1. Portel in dubiis Regular. ver. Abbas, n. 5. & verb. Confessor erga seculares, n. 18. & 23. Ioan. de la Cruz de statu Relig. lib. 2. c. 6. dub. 9. concl. 1. & 2. Sanchez in summ. tom. 1. lib. 4. cap. 43. n. 10. Hieronymus Rodriguez in compend. qq. Regular. ref. 104. n. 15. Rebelius pari. 2. lib. 3. quest. 18. num. 16 & Villalobos in summa. tom. 1. tract. 13. diff. 51. n. 5. & diff. 52. num. 10.

vbi sic asserit. Tuede dispensar para pedir el debito el Comissario de la Cruzada, conforme al tenor de su comission, y puede tambien dispensar el Obispo, como viene Soto y esta en uso: pueden lo mismo los confesores de nuestra Orden, y los que gozan de nuestros privilegios, como tengan comission, para ello de sus Prouinciales, y no espira esta comission, aunque muera el Prouincial, o acabe su officio. Ita ille.

3. Nec Peregrinus, Sayrus, & alij faciunt contra nos, nam fateor magis clare loqui debuisse: attamen, ipsi, vt patet, præbent Confessariis hanc facultatem iuxta privilegia Pij V. Iulij II. &c. Sed dicti Pontifices facultatem concedunt per dicta privilegia Confessariis à Prouincialibus ad hoc specialiter deputatis; ergo etiam secundum Peregrinum, & alios id absolute efficere minime possunt Regulares, nisi à Superioribus ad id fuerint designati. Igitur explicandus est Peregrinus, & alij secundum tenorem privilegiorum, quæ citant; aliter nec sunt audiendi, nec sequendi, vt perperam illos intellexit, & sequutus est Suarez vbi supra.

4. Notandum est tamen, quod post hæc scripta inueni, Molfesum in summ. tom. 1. tract. 4. c. 12. n. 42. quem sequitur Leone de offic. & potest. Confess. tom. 2. recollect. 10. num. 125. docere Confessarios Societatis Iesv habere hanc facultatem ab A. R. P. Generali; & citat pro hac sententia Sanchez de matrim. tom. 3. lib. 5. disp. 16. non. 1. qui tamen non loquitur in casu nostro, sed in dispensatione votorum, in quo casu etiam loquitur Privilegium nostræ Religionis, quod adducit Molfesius, qui confundit hos duos casus multum inter se diuersos, ratione diuersitatis privilegiorum Summorum Pontificum. Nam in Privilegio Pij V. concedentis dispensationem in incestu, habetur, quod hæc auctoritas concedatur à Prouinciali viris Religiosis, ac doctis, vnde non potest committi omnibus indiscriminatum, & absolute. Et ideo mihi constat, quod in Societate Iesv hæc facultas committitur à Prouinciali particularibus Confessariis, & non omnibus.

5. Notandum est tamen hic obiter cum Portel vbi supra in dubiis Regular. ver. Prælati potestas, n. 20. quod Prouinciales concedentes alicui subdito licentiam, vt possit dispensare cum impeditis ad petendum debitum, ab incestu, vel voto; non possunt datam licentiam reuocare absque iusta causa, faciunt enim iniuriam illi qui habebat. Ita Portel, qui citat etiam Rodriguez. Nota etiam, vt alibi diximus cum dicto Portel in addit. ad dubia Regular. ver. Confessor dispensans, n. 13. & 14. quod hæc dispensatio ad petendum debitum, potest fieri extra Sacramentum, & urgente necessitate in absentia per scriptum, quod est valde notandum.

RESOL. CCLXXXI.

An Regulares possint dispensare in impedimento affinitatis ad petendum debitum inter conjugatos, & hoc virtute privilegiorum præcipue Pij V. Et an hoc sit reuocatum per particularem Bullam Urbani VIII. anno 1631. Et an Regulares debeant esse Confessores deputati ad talem dispensationem faciendam per Superiorem Monasterii? Et an dicta dispensatio debeat fieri in Sacramento Confessionis, & non extra, & in domibus & Ecclesiis Religionis, & non extra? Ex p. 6. tr. 8. & Milc. 3. Refol. 32.

§. 1. Alibi affirmatiuam sententiam docui, & tenent Miranda in man. tom. 1. quest. 47. art. 1. Portel

Sup. hoc in Ref. §. vlt. cursum ad mediu, ver. & motuo.

Sup hac dictione contrariu lege supra ex R. 278 §. vlt. post mediu, ver. & in nostra, & latius & melius in tom. 3. tr. 2. Ref. 76 §. eandem. & seq. & in alij Ref. eius not.

Alibi in Ref. seq. §. vlt. post mediu, à ver. secunda conditio. & in aliis eius not.

Alibi in Ref. præterita, & in aliis eius prima not.